

Η ΑΛΙΕΙΑ ΤΗΣ BINTZOTRATAΣ ΣΤΟ ΘΡΑΚΙΚΟ ΠΕΛΑΓΟΣ. ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

E. Λευκαδίτη* & A. Αδαμίδη**

*Εθνικό Κέντρο Θαλασσίων Ερευνών (ΕΚΘΕ), Αγ. Κοσμάς, 16604 Ελληνικό, Αθήνα

**Εργαστήριο Αλιευτικής Τεχνολογίας και Εφαρμογών (ΕΑΤΕ) -

Υπ. Γεωργίας, Καραολή & Δημητρίου 15, 18531 Πειραιάς

ABSTRACT

E. Lefkaditou & A. Adamidou: Beach-Seine Fishery in the Thracian Sea. Preliminary results.

A total catch of 108 tn, was recorded in 694 daily landings of commercial beach-seiners operating in Thracian sea, between October 1994 and May 1995. The landings included 4 cephalopod species, 22 demersal and 5 pelagic teleost species. *Sardina pilchardus*, although it is not considered a target species, was quantitatively the most important species, providing 51% of the annual beach-seine landings. The remainder of the catch was dominated by *Loligo vulgaris*, *Boops boops*, *Octopus vulgaris*, *Trachurus sp.* and *Spicara smaris*. Beach-seine fishery was responsible for large proportions of the *Belone belone* (47%), *Loligo vulgaris* (39%), *Spicara smaris* (33%), *Lithognathus mormyrus* (12%) and *Sphyraena sphyraena* (10.5%) total landings distributed through the auctions at Kavala and Alexandroupoli. The contribution of beach-seine to the annual catches of *Mullus barbatus*, *Mullus surmuletus* and *Pagellus erythrinus*, which are considered as the species mostly harmed by this gear, did not exceed the 0.6%, 1.6% and 2.8% correspondingly, and was concentrated mostly in October. A restriction of the beach-seine fishing period to 7 months may sufficiently underplay its impact on the above species populations, at least in Thracian sea where only 7 beach-seiners actually operate.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η βιντζόρατα είναι το δυναμικό εργαλείο της παράκτιας αλιείας. Το μικρό όνοιγμα του ματιού στο σάκιο της (8 mm από κόμπο σε κόμπο) και ο τρόπος λειτουργίας της, γενικότερα, θεωρείται ότι έχει αρνητική επίδραση στα βενθοπελαγικά ιχθυαποθέματα με την εξαλίευση νεαρών ατόμων που συγκεντρώνονται στα παράκτια νερά. Για το λόγο αυτό, από το 1987 ξεκίνησε η επιδότηση της απόσυρσης της βιντζόρατας που είχε σαν αποτέλεσμα τη σημαντική μείωση του αριθμού τους την τελευταία δεκαετία (1986 : 918, 1995 : 637). Επιπλέον σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1626/27-6-94 (L. 171/1) του Συμβουλίου για τα τεχνικά μέτρα αλιείας στη Μεσόγειο, η λειτουργία της βιντζόρατας πρόκειται να σταματήσει εντελώς μετά το 2002, εκτός αν με επιστημονικά στοιχεία υποστηριχθεί η τροποποίηση του κανονισμού. Ενδεχόμενα θα πρέπει να εξεταστούν επίσης οι επιπτώσεις της προβλεπόμενης πλήρους απαγόρευσης της χρήσης της, στην παραγωγή ορισμένων παράκτιων ειδών όπως η μαρίδια και το καλαμάρι για τα οποία οι αλιευόμενες από τη βιντζόρατα ποσότητες ξεπερνούν το 20% της συνολικής τους παραγωγής στα Ελληνικά νερά (στοιχεία ΕΣΥΕΑ, 1990 - 1994).

Από τις Ευρωπαϊκές χώρες της Μεσογείου μόνο στην Ισπανία υπάρχει ένα ανάλογο αλιευτικό εργαλείο ονομαζόμενο "sonsera" που χρησιμοποιείται από μικρό αριθμό σκαφών για την εξαλίευση κυρίως του χελιού της άμμου *Gymnammodytes cicerellus* και του γοβιού *Crystalllogobius linearis* ενώ στο αλίευμά του συμμετέχουν επίσης σε σημαντικές ποσότητες το καλαμάρι, το χταπόδι, η γόπα, το καλακάνι, δράκαινες και σπαροειδή (SANCHEZ & DEMESTRE, 1988).

Στο Θρακικό πέλαγος, αλιεύουν συστηματικά 40 μηχανόρρατες, 23 γρι-γρι, 11 μικτά (μηχ/τες-γρι-γρι) και 1114 σκάφη παράκτιας αλιείας. Από τα σκάφη της παράκτιας αλιείας μόνο 9 έχουν άδεια αλιείας με βιντζόρατα, αριθμός πολύ μικρός σε σχέση με τις νησιωτικές περιοχές. Ετοι η αλιευτική δραστηριότητα της βιντζόρατας στην περιοχή αυτή μπορεί να εξεταστεί και σάν μοντέλο της συμβολής του εργαλείου στην αλιεία των βενθοπελαγικών ειδών με τη λειτουργία περιορισμένου αριθμού σκαφών.

Το μεγαλύτερο μέρος των στοιχείων που παρουσιάζονται στην παρούσα εργασία συγκεντρώθηκε στα πλαίσια του ερευνητικού προγράμματος MED 93/No 19 που χρηματοδοτήθηκε από την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, και είχε σαν αντικείμενο την εξέταση της δυνατότητας εξαλίευσης του καλαμαριού *Loligo vulgaris* με πολλαπλή τα ήδη υπάρχοντα αλιευτικά εργαλεία. στο Δ.Θρακικό και τη θάλασσα της Καταλωνίας.

ΥΛΙΚΑ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΟΙ

Από τα 9 σκάφη με άδεια αλιείας βιντζόρατας, λειτουργησαν κατά την περίοδο Οκτωβρίου '94 - Μαΐου '95 μόνο τα 7 σκάφη. Πληροφορίες σχετικά με τα τεχνικά χαρακτηριστικά, τον τρόπο λειτουργίας και τα αλιευτικά πεδία της

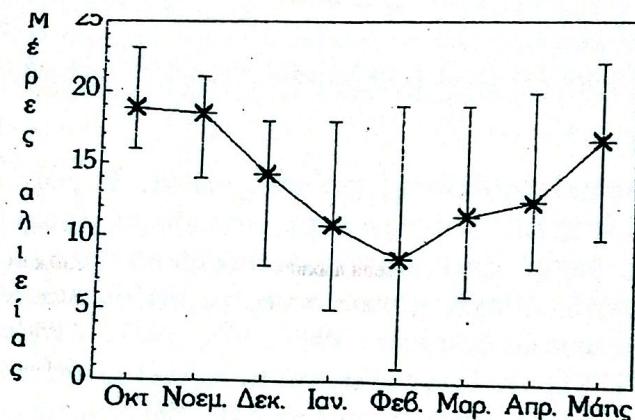
βιντζόρατας συγκεντρώθηκαν από συζητήσεις με τους ψαράδες. Η σύνθεση των αλιευμάτων που εκφράστων το βιντζόρατας συγκεντρώθηκαν από συζητήσεις με τους ψαράδες. Η σύνθεση των αλιευμάτων που εκφράστων το παραπάνω διάστημα καταγράφηκε σε καθημερινή βάση, για τα 4 σκάφη της Καβάλας από παραπομπή στην ιχθυόσκαλα κατά την άρα εκφρότωσης, για τα σκάφη δε της Ν.Θάσου από τα πρόσχειρα στοιχεία πωλήσεων που χραστούν για λογαριασμό τους οι πλοιοκτήτες. Για τις συνολικές μηνιαίες εκφροτώσεις διαφορετικών ειδών στις ιχθυόσκαλες Καβάλας και Αλεξανδρούπολης χρησιμοποιήθηκαν τα μηνιαία δελτία της ΕΤΑΝΑΛ.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΣΥΖΗΤΗΣΗ

Το δίχτυ της βιντζόρατας, όπως είναι γνωστό, βυράρεται από ειδικό βαρούλκο τοποθετημένο πάνω σε σκάφος το οποίο, σύμφωνα με την ισχύουσα Ελληνική νομοθεσία, δεν επιτρέπεται να απέχει περισσότερο από 70 μέτρα από την ακτή. Για την αποτελεσματική λειτουργία του εργαλείου απαιτείται μια ελάχιστη διαφορά βάθους 10 μέτρων από το σημείο που καλάρεται το δίχτυ της βιντζόρατας μέχρι το σημείο που αγκυροβολεί το σκάφος. Ετοι η ιδιαίτερα μικρή κλίση του βυθού στις ακτές του Ανατολικού Θρακικού, από την Κεραμωτή μέχρι την Αλεξανδρούπολη, αποτελεί απαγορευτική συνθήκη για την αλιεία με βιντζόρατα.

Το μικρό μέγεθος των σκαφών (7,5 - 13,5 μ.) αποτελεί επίσης περιοριστικό παράγοντα για την αλιευτική δραστηριότητα στις ακτές της Σαμοθράκης και του Στρυμονικού κόλπου, λόγω της μεγάλης τους απόστασης από τα λιμάνια εκκίνησης των βιντζόρατων.

Για τούς παραπάνω λόγους, τα αλιευτικά πεδία της βιντζόρατας στο Θρακικό περιορίζονται στις ακτές του Ν.Καβάλας συμπεριλαμβανομένης της Ν.Θάσου, όπου επιπλέον κάποιες περιοχές έχουν αποκλειστεί τα τελευταία χρόνια λόγω εντατικής χρήσης του εργαλείου "νταούλια" για την αλιεία του χταποδιού.

Εικόνα 1. Μηνιαία αλιευτική προσπάθεια των βιντζόρατων στο Θρακικό Πέλαγος, κατά την διάρκεια

Τα εργαλεία που χρησιμοποιούνται στην περιοχή μελέτης έχουν μήκος 200 - 250 μ., περιφέρεια στομίου 90 - 140 μ., ενώ το μήκος των σχοινιών που αφήνουν κυμαίνεται από 200 - 700 μ. Η επιφάνεια του βυθού που σαρώνεται σε μία καλάδα κυμαίνεται από 20000 - 180000 τ.μ.. Η κλίση του βυθού μας περιοχής είναι καθοριστική για το άλτος του διχτυού καθώς και για το μήκος των σχοινιών που αφήνονται για να επιτευχθεί η απαιτούμενη διαφορά βάθους.

Εκτός από τη γεωμορφολογία του βυθού, το επιδιωκόμενο ολίευμα καθορίζει επίσης τον τρόπο χρήσης και το αρμάτωμα τού διχτυού.

Η αλιευτική δραστηριότητα των βιντζόρατων (Εικόνα 1) παρουσιάζει σημαντικές διακυμάνσεις. Πιο εντατική και η μειωμένη παρουσία σημαντικών εμπορικών ειδών στα αλιευτικά πεδία της βιντζόρατας, είχαν σαν αποτέλεσμα την σποραδική δραστηριότητα ή και την πάυση της χρήσης της από ορισμένα σκάφη.

Για την αλιευτική περίοδο Οκτώβρη '94 - Μάρτιος '95 η συνολική παραγωγή των βιντζόρατων έφτασε τους 108 τόνους. Στη σύνθεση των εκφροτώσεων συμμετείχαν 22 είδη βενθοπελαγικών ψαριών, 5 πελαγικών ψαριών και 4 είδη κεφαλοπόδων (Πίνακας 1).

Το καλαμάρι (77.5 %), η σαρδέλα (69.4 %), το χταπόδι (51.6 %), η γότα (38.8 %), το σαυρίδι (33 %), η μαρίδα (27.2 %) και το σκουμπί (25.7 %) ήταν τα είδη που εμφανίζοταν στο ημερήσιο αλίευμα με μεγαλύτερη συχνότητα.

Όμως στην ποσοτική σύνθεση των εκφροτώσεων η συμμετοχή της σαρδέλας ήταν κατά πολὺ μεγαλύτερη των άλλων ειδών φτάνοντας το 51% της συνολικής παραγωγής. Σε σημαντικές ποσότητες, αλλά μην ξεπερνώντας το 10% του συνολικού αλιεύματος της βιντζόρατας ψαρεύτηκαν το καλαμάρι (9.8 %), η γότα (7.9 %), το χταπόδι (4.5 %), το σαυρίδι (3.2 %) και η μαρίδα (3%). Το ποσοστό του 1% ξεπέρασαν επίσης οι εκφροτώσεις του σκουμπριού, του κολιού,

ΚΕΦΑΛΟΠΟΔΑ	<i>Loligo vulgaris</i>	Καλαμάρι
	<i>Octopus vulgaris</i>	Χταπόδι
	<i>Eledone moschata</i>	Μοσχίος
	<i>Sepia officinalis</i>	Σουπιά
ΠΕΛΑΓΙΚΑ	<i>Sardina pilchardus</i>	Σαρδέλλα
ΨΑΡΙΑ	<i>Scomber scombrus</i>	Σκουμπτρί
	<i>Scomber japonicus colias</i>	Κολιός
	<i>Trachurus sp.</i>	Σαυρίδι
	<i>Belone belone</i>	Ζαργάνα
	<i>Coryphaena hippurus</i>	Κυνηγός
	<i>Pomatomus saltator</i>	Γοφάρι
ΒΕΝΘΟΠΕΛΑΓΙΚΑ	<i>Boops boops</i>	Γόπα
ΨΑΡΙΑ	<i>Spicara smaris</i>	Μαρίδα
	<i>Spicara flexuosa</i>	Τσέρουλα
	<i>Spicara maena</i>	Μένουλα
	<i>Lithognathus mormyrus</i>	Μουρμούρα
	<i>Pagellus erythrinus</i>	Λυθρίνι
	<i>Diplodus annularis</i>	Σπάρος
	<i>Diplodus sargus</i>	Σαργός
	<i>Dentex dentex</i>	Συναγρίδα
	<i>Dentex macrophthalmus</i>	Μπαλάς
	<i>Pagrus pagrus</i>	Φαγκρί
	<i>Oblada melanoura</i>	Μελανούρι
	<i>Puntazzo puntazzo</i>	Μυτάκι
	<i>Spondyliosoma cantharus</i>	Σκαθάρι
	<i>Mullus barbatus</i>	Κουτσομούρα
	<i>Mullus surmuletus</i>	Μπαρμπούνι
	<i>Sphyraena sphyraena</i>	Λούτσος
	<i>Solea vulgaris</i>	Γλώσσα
	<i>Psetta maxima</i>	Καλκάνι
	<i>Atherina hepsetus</i>	Αθερίνα
	<i>Zeus faber</i>	Χριστόψαρο
	<i>Trachinus draco</i>	Δράκαινα
	<i>Trisopterus minutus capelanus</i>	Σύκο
	<i>Lophius sp.</i>	Πεσκαδρίτσα
	<i>Labrus sp.</i>	Χειλού

Πίνακας 1. Κατάλογος των ειδών που συμμετείχαν στη σύνθεση των αλιευμάτων της βιντζόρατας κατά τη διάρκεια της αλιευτικής περιόδου Οκτώβρη '94 - Μάρτιος '95

της κουτσομούρας, της σουπιάς, της σάλπιας, της μουρμούρας και της τσέρουλας.

Οι μέσες ημερήσιες εκφορτώσεις της βιντζόρατας των 26 αφθονότερων ειδών, για τους 8 μήνες της αλιευτικής περιόδου, συγκρίθηκαν με το τέστ ομοιότητας των BRAY-CURTIS, το οποίο δεν έδειξε σημαντικές διαφορούς. Ωστόσο ξεχωριστή ομάδα αποτελούν οι χειμερινοί μήνες από τους οποίους ξεχωρίζει ο Φεβρουαρίος.

Η σαρδέλα επικρατεί καθαρά στο αλίευμα. της βιντζόρατας, κατά τη διάρκεια όλης της αλιευτικής περιόδου με ποσοστό συμμετοχής που κυμαίνεται από 39 % το Νοέμβρη του '94 μέχρι 73% τον Ιανουάριο του '95. Παρά την αυξημένη παρουσία της, που προφανώς οφείλεται στη μεγάλη αφθονία της στο Θρακικό, η σαρδέλα θα μπορούσε να θεωρηθεί επιδιωκόμενο αλίευμα μόνο κατά το διάστημα 15/12 - 29/2 που δεν ψαρεύουν τα γριγορί και η τιμή της είναι κάπως ψηλότερη στην αγορά. Το καλαμάρι, είναι το κυριώτερο είδος στο οποίο στοχεύει η βιντζόρατα στην περιοχή του Θρακικού, ιδίως το φθινόπωρο που παρατηρείται και το ψηλότερο ποσοστό (21%) συμμετοχής το Νοέμβρη. Την άνοιξη του 1995 η σύλληψή του ήταν στοχαστική και το μέσο μηνιαίο ποσοστό κυμαίνεται στο 4% του συνολικού αλιεύματος. Το ποσοστό του χταποδιού και τους σουπιάς ήταν σχετικά σταθερό σε όλη την αλιευτική περίοδο. Η παρουσία της μαριδιάς είναι συνεχής με μέγιστο το Μάρτιο μήνα κατά τον οποίο επίσης εμφανίζεται στο αλίευμα σημαντική ποσότητα φαγητού. Το σκουμπτρί και ο κολιός ψαρεύεται σε μεγαλύτερες ποσότητες την άνοιξη, ενώ το σαυρίδι και η γάρτα το φθινόπωρο. Η κουτσομούρα, το μπαλάς και το λιθρίνι, είδη που θεωρείται ότι βλάπτονται ιδιαίτερα από τη βιντζόρατα, ξεπερνούν το 1.5 kg/ημέρα/σκάφος μόνο τον Οκτώβρη ενώ η συμβολή της βιντζόρατας στη συνολική

επήρια παραγωγή τους στο Θρακικό, είναι μόλις 0.6%, 1.6% και 2.8%, αντίστοιχα. Αντίθετα, εξετάζοντας τις εκφρούωνται αλιευμάτων στις ιχθυόπολες Καβάλας και Αλεξανδρούπολης, το χρονικό διάστημα Ιούνη 1994 - Μάρτιο 1995, παρατηρήθηκε ότι παρά τον μικρό αριθμό σκαφών, η βιντζόρατα συμβάλλει σημαντικά στην παραγωγή άλλων εμπορικών ειδών στο Θρακικό όπως το καλαμάρι (39 %), η μαρίδα (46 %), η ζαργάνα (56 %), η μουρμουρά (12%), ο λούπος (10.5%) κ.α.

Η ποιοτική αλλά περισσότερο η ποσοτική σύνθεση των αλιευμάτων της βιντζόρατας στο Θρακικό διαφραστεί αρκετά από αυτή που έχει παρατηρηθεί σε άλλες περιοχές όπως στο Σαρωνικό (BPANTZAS et al., 1993), την Κορινθιακό (ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ et al., 1987), την Κορήτη (ΒΙΔΑΛΗΣ, προσωπική επικοινωνία) της Κυρήσσεως και το Ιόνιο (ΑΡΜΕΝΗ-ΑΓΙΟΒΛΑΣΙΤΟΥ & ΑΡΓΥΡΟΚΑΣΤΡΙΤΗΣ 1996). Ωστόσο ανάλογες είναι οι μηχανικές διαπομπές των ειδών, γεγονός που συνδέεται με τις εποχιακές τους μετακινήσεις. Αυτό που αξέιδει να σημειωθεί είναι ότι, στο Θρακικό, το ποσοστό συμμετοχής της βιντζόρατας στις συνολικές εκφρούτωσεις ειδών όπως η κουτσομπορεία και το λυθρίνι, είναι ιδιαίτερα μικρό συγκρινόμενο με αυτό που παρατηρήθηκε στο Σαρωνικό (BPANTZAS et al., 1993), περιοχή όπου ο αριθμός των βιντζόρατών φτάνει τις 40 και είναι διπλάσιος αυτού των μηχανοτροπών.

Δεδομένου, ότι τα είδη αυτά αλιεύονται κυρίως στην αρχή της αλιευτικής περιόδου, η απαγόρευση της αλιείας με βιντζόρατα τον Οκτώβρη σε συνδυασμό με τη λειτουργία μικρού αριθμού των σκαφών, όπως στο Θρακικό, ενδεχόμενο να οδηγήσει σε ουσιαστική ελαχιστοποίηση των επιπτώσεων του εργαλείου στα αποθέματα των ειδών από την εξασφαλίζοντας ταυτόχρονα την εξαλίευση άλλων παράκτιων εμπορικών ειδών, όπως το καλαμάρι και η μαρίδα.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε ιδιαίτερα τους ψαράδες των βιντζόρατών της Καβάλας και της Θάσου που συνεργάστηκαν μαζί μας.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- ΑΡΜΕΝΗ-ΑΓΙΟΒΛΑΣΙΤΟΥ Ο. & Α. ΑΡΓΥΡΟΚΑΣΤΡΙΤΗΣ (1996) : Μελέτη της αλιευτικής προσπάθειας του αλιευτικού εργάσιου "τράπα" (υπό έκδοση).
- ΒΡΑΝΤΖΑΣ Ν., ΚΑΡΛΟΥ Κ., ΔΙΑΠΟΥΛΗ Ε. & Μ. ΚΑΛΑΓΚΙΑ (1993) : Συγκριτική εξέταση κοινών αλιευμάτων βιντζόρατας και μηχανότροπας στο Σαρωνικό κόλπο. Πρωτικά bou Πανελλήνιου συνεδρίου Ιχθυολόγων, Π.Σ.Ι.Υ.Γ., Ξάνθη 1993 (υπό έκδοση).
- ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Κ., ΚΑΡΑΓΚΙΤΣΟΥ Η., ΣΤΕΡΓΙΟΥ Κ., ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΥ Β., ΠΕΤΡΑΚΗΣ Γ., ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΟΥ Χ. & Θ. ΠΑΝΟΥ (1987) : Δυναμική βενθοπελαγικών ιχθυοπληθυσμών στον Κορινθιακό, Πατραϊκό κόλπο και Ιόνιο πέλαγος. Μέρος Ι. Μεθοδολογία, αλιευτική κατάσταση της περιοχής και βιολογία των αφθονότερων ιχθύων. Ειδική Έκδοση ΕΚΘΕ, No 13, 208p.
- SANCHEZ P. & M. DEMESTRE (1988): Note préliminaire concernant la peche de *Gymnammodytes cicerelus* en Catalogne (NE de l'Espagne). Rapp. Comm. Int. Mer Medit., 31,2: 279.